

DW: Ο σκηνοθέτης και το μυθικό τέρας της αγοράς

18/Μαΐ/2019 17:24

Κορυφαίος κινηματογραφιστής, ανθρωπιστής και αιρετικός της τέχνης, ο Άγγλος σκηνοθέτης Κεν Λόουτς επιστρέφει στις Κάννες. Για μία ακόμη φορά συνδυάζει την πολιτική άποψη με τη ντοκυμανταιριστική γραφή.

Στηνέα ταινία του "Sorry, we missed you" αφηγείται την ιστορία του Ρίκι, οικογενειάρχη από τις φτωχογειτονιές του Νιούκαστλ, ο οποίος, θέλοντας να ξεφύγει από την ανέχεια, ρισκάρει τα πάντα και αγοράζει ένα φορτηγάκι για να εργαστεί ως εξωτερικός συνεργάτης σε εταιρία μεταφορών. Πολύ γρήγορα βρίσκεται αντιμέτωπος με εξαντλητικά ωράρια, αυταρχικές συμπεριφορές και οικογενειακά προβλήματα, καθώς και η σύζυγός του βρίσκεται σε πλήρη εργασιακή ανασφάλεια και απασχολείται με τα αποκαλούμενα "συμβόλαια μηδενικών ωρών". Πολλοί λένε ότι η ταινία αποτελεί μία νέα εκδοχή του "Ντάνιελ Μπλέικ", που είχε κερδίσει Χρυσό Φοίνικα στις Κάννες το 2016. Σε κάθε περίπτωση είναι μία ακόμη αυθεντική ματιά στην γκρίζα καθημερινότητα της βόρειας Αγγλίας.

"Το Νιούκαστλ είναι μία μικρή πόλη στα βόρεια της χώρας με ξεχωριστό χαρακτήρα" λέει ο Κεν

Λόουτς, παρουσιάζοντας την ταινία του στις Κάννες. "Είναι άλλη κατάσταση σε σχέση με την υπόλοιπη χώρα κι έχει μεγάλη αγωνιστική παράδοση. Οι βιομηχανίες, τα ναυπηγεία, τα ορυχεία έχουν κλείσει, λίγες επιχειρήσεις ανοίγουν και ο κόσμος πραγματικά αγωνίζεται για να τα βγάλει πέρα..."

Αριστερός, όχι αγκιτάτορας

Ο Κεν Λόουτς δεν είναι μόνο ένας από τους καλύτερους κινηματογραφιστές της γενιάς του. Θεωρείται κορυφαίος εκφραστής του κοινωνικού ρεαλισμού με σπουδές Νομικής στην Οξφόρδη, με συγκεκριμένο πολιτικό στίγμα στον χώρο της Αριστεράς, αλλά και με ντοκουμανταριστική ματιά, μακριά από εύκολες λύσεις της "στρατευμένης τέχνης". Στόχος του δεν είναι η απλή διαμαρτυρία, αλλά η συνειδητοποίηση και η απομυθοποίηση. Ποιά είναι η δική του, προσωπική άποψη για το σημερινό οικονομικό σύστημα; "Ακούω γι αυτό το μυθικό τέρας, για τον 'καπιταλισμό που νοιάζεται'. Όλοι μιλούν γι αυτό, αλλά κανείς δεν το έχει δει ποτέ, πού είναι;" αναρωτιέται. "Αν πιστέψουμε αποκλειστικά στην ελεύθερη αγορά, το αποτέλεσμα θα είναι περισσότερη ισχύς για τις μεγάλες επιχειρήσεις, μεγαλύτερος ανταγωνισμός προς τα κάτω στους μισθούς, ανασφαλείς συνθήκες εργασίας. Είναι αναπόφευκτα όλα αυτά".

Δύο φορές βραβεύθηκε για την τέχνη του με τον "Χρυσό Φοίνικα" ο Ντάνιελ Λόουτς: παλαιότερα για την αντιπολεμική ταινία "Ο θάνατος χορεύει το κριθάρι" και πιο πρόσφατα για το "Ντάνιελ Μπλέικ". Αλλά και οι υπόλοιπες ταινίες του άφησαν ένα ξεχωριστό στίγμα. Στο "Τρυφερό Φιλί" ένας νεαρός Πακιστανός λογιστής και μία Ιρλανδέζα καθηγήτρια μουσικής αγωνίζονται για να σώσουν την κρυφή σχέση τους από την πιθανή κοινωνική κατακραυγή, αλλά και τις προκαταλήψεις που οι ίδιοι επιβάλλουν στον εαυτό τους. Στην παρουσίαση του "Sorry, we missed you" κάποιος ρωτάει τον Κεν Λόουτς για την άκρα Αριστερά. Η απάντησή του: "Δεν βλέπω καμία άκρα Αριστερά. Πού είναι; Υπάρχει κάποιος εδώ που είναι μέλος ακραίου αριστερού κόμματος; Εγώ την άκρα Δεξιά βλέπω. Βλέπω πώς θεριεύει όταν εκμεταλλεύεται την οργή, τη δυσαρέσκεια, την αποξένωση. Και τότε σου λέει ότι αυτός που φταίει για την κατάστασή σου είναι ο πιο φτωχός που είναι δίπλα σου, είναι αυτός που έχει άλλη όψη, που ίσως προέρχεται και από διαφορετική χώρα".

"Ας μην υπερεκτιμούμε τον κινηματογράφο"

Στο "Μερίδιο των Αγγέλων" ένας φτωχοδιάβολος από τη Γλασκώβη προσπαθεί να κλέψει λίγα γραμμάρια ουίσκυ αμύθητης αξίας για να ζήσει την οικογένειά του, καταλήγει με χειροπέδες, αλλά σώζεται ως εκ θαύματος ανακαλύπτοντας το σπάνιο ταλέντο του στη ...γευσιγνωσία. Δεν μπορείς να δικαιολογήσεις τις απατεωνιές του, αλλά δεν μπορείς και να μην τον συμπαθήσεις. Αυτή είναι η γραφή του Κεν Λόουτς. Πόσο ισχυρός αισθάνεται ο ίδιος; Στα 82 του χρόνια ο πρωτοπόρος του κοινωνικού ρεαλισμού είναι πολύ έμπειρος για να έχει ψευδαισθήσεις: "Είμαστε απλώς μία φωνή σε μία χορωδία", λέει. "Ας μην υπερεκτιμούμε τη δύναμη του κινηματογράφου".

ΑΡ, Γιάννης Παπαδημητρίου

Πηγή: Deutsche Welle

Διαβάστε το άρθρο στο [Capital.gr](#)